

ادامه از صفحه اول

روزهای حساس ایران

هیچ تردیدی وجود ندارد که ضربه‌زدن به جمهوری اسلامی در صدر اهداف دولت ترامپ قرار دارد و تئدروهای اطراف او هم هرکدام از سال‌ها پیش سابقه‌دار بوده و در این آرزو به سر برده و آن را وعده داده‌اند. اسرائیل و عربستان نیز مطلبی پنهانی در این رابطه ندارند و رسماً دارند بر طبل جنگ می‌زنند و با تست‌های خود، مقدمات درگیری را فراهم می‌کنند. اجرای برنامه مضحک نتانیاهو که بر مطالب سوخته گذشته و پرونده مخومه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی استوار بود، اگرچه نزد متخصصان و دولتمردان جهان محلی از اعراب ندارد و از سوی آژانس و خانم موگرینی نیز به آن پاسخ لازم داده شد، ولی می‌تواند برخی را در منطقه و جهان فریب داده و فضاسازی برای تحت فشار قراردادن دونالد ترامپ برای خروج از برجام یا طرحی بدتر را دنبال کند. روزهای آینده برای جمهوری اسلامی روزهای سختی است؛ پختگی، کیاست و تمرکز بر دیپلماسی فعال کشور در این شرایط، می‌تواند ان‌شاءالله در رفع کاستی‌های گذشته کارساز باشد.

کول‌بران را دریابید

اولین اقدام دولت می‌تواند اعلام تعلیق موقت این‌نامه مذکور تا اتخاذ تصمیمی کارشناسی و مطالعه‌شده باشد. دولت برای حل مسائل توسعه‌ای مرزا باید با تدوین برنامه توسعه پایدار سرحدات کشور یا پیش بگذارد و در این راه از تمام‌توان کارشناسی کشور بهره گیرد. در حال‌حاضر مردم بانه چشم‌انتظار اقدام رئیس‌جمهور و هیئت وزیران هستند تا با اتخاذ تصمیمی کارشناسی‌شده و متناسب با شرایط ویژه مرزهای غربی کشور به‌ویژه شهر بانه، امید را به میان مرزنشینان کشور بازگرداند.

کلاه را قاضی کنیم

۱- تأمین نیازهای اساسی: مسکن، خوراک، پوشاک، بهداشت، درمان، آموزش‌و‌پروورش و امکانات لازم برای تشکیل خانواده برای همه.
۲- تأمین شرایط و امکانات کار برای همه به منظور رسیدن به اشتغال کامل و قراردادن وسایل کار در اختیار همه کسانی که قادر به‌کارند، ولی وسایل کار ندارند، در شکل تعاونی، از راه وام بدون بهره یا هر راه مشروع دیگر که نه به تمرکز و تعداول ثروت در دست افراد و گروه‌های خاص منتهی شود و نه دولت را به صورت یک کارفرمای بزرگ مطلق درآورد. این اقدام باید با رعایت ضرورت‌های حاکم بر برنامه‌ریزی عمومی اقتصاد کشور در هریک از مراحل رشد صورت گیرد.

قانون اساسی چیزی کم نداشته است. اگر فقط به همه بندهای اصل ۴۳ نظری اجمالی بیندازید، جاری‌شدن اشک دلیل بر سلامت شماس‌ا! چه خوش‌گفت آن نکوگوی نکوکار که سَر خواهی سلامت سَز نگهدار.

ادامه از صفحه ۲

فاو چگونه سقوط کرد

او ادامه داد: «من هم گفتم که خب اگر دروغ است که هیچی!». روحانی می‌گوید: «حدود ساعت ۹:۳۰ صبح بود که بازم هم با آقای هاشمی صحبت کردم که ایشان گفت مثل اینکه خبرهایی است! من هم گفتم به شما که گفتم! کسی باورش نمی‌شد فاو سقوط کرده؛ همه در شوک بودند. سقوط فاو یک دومینو بود؛ یعنی حرکتی بود که پشت آن حرکات بعدی را آورد؛ سقوط فاو به معنی ضربه اساسی به روحیه رزمندگان بود؛ اصلا خود فاو مهم نبود؛ شکست روحیه‌ها مهم بود». هاشمی‌فرسنجانی نیز در این مستند درباره سقوط فاو صحبت می‌کند: «آن چند نقطه‌ای که پس‌گرفتند هم به عراقی‌ها روحیه داده بود و به نیروهای ما آسیب روحی زده بود».

دلایل سیاسی؟ نمی‌گویم

اما به‌جز روحانی، «حسن رفیق‌دوست»، وزیر سپاه وقت، نیز صحبت‌هایی مشابه روحانی داشته؛ البته با اشاراتی غیرمستقیم. مرداد سال ۹۰، او در گفت‌وگو با هفته‌نامه «پنجره»، دلیل سقوط فاو را «سیاسی» دانسته بود: «وقتی فاو سقوط کرد، ما در موضع ضعف بودیم؛ اما نه ضعفی که قطع‌نامه را بپذیریم؛ بنابراین مصلحت نبود، یکی از ناگفته‌های جنگی این است که هنوز هم نمی‌گویم؛ سقوط فاو سیاسی بود و فاو بر اثر بی‌توجهی سقوط کرد، نه بر اثر ضعف نظامی ما. در داخل مملکت اتفاقاتی افتاد که فاو سست شد و ما عقب نشستیم. مناقشات سیاسی داخل کشور اثر داشت و علتش هم مجلس سوم بود. مثلاً ما به فلان استان که نیروی اصلی ما را در سپاه و بسیج تشکیل می‌داد، می‌گفتمم آقا ما از فلان استان این‌مقدار نیرو می‌خواهیم، اینها می‌گفتند صبر کنید انتخابات تمام شود، اینجا فعلاً دو جناحی شده است. به‌طور کلی مسائل سیاسی تأثیر گذاشت». با این اوصاف، به نظر می‌رسد هنوز ناگفته‌های زیادی درباره پیروزی‌های و شکست‌های زمان جنگ در صندوقچه اسرار فرماندهان باقی مانده باشد؛ صندوقچه‌ای که اگر باز و بازخوانی شود، علل آن پیروزی‌ها و شکست‌ها در عملیات‌ها را شفاف‌تر می‌کند؛ مثل والفجر ۸، خبر، بیت‌المقدس، کربلای ۴ و ۵ و همین سقوط فاو.

شرق: بیش از ۱۳۰ سال از روزی که اعتراض کارگران در آمریکا به وضعیت ساعت کارشان با خشونت پلیس همراه شد، می‌گذرد. از آن روز تا امروز، جهان هر سال در آغاز ماه می شاهد اعتراض کارگرانی است که خواسته‌هایشان با کارگران مجروح و کشته‌شده در آن روز تفاوت چندانی ندارد. سه‌شنبه، ۱۱ اردیبهشت، نیز هم‌زمان با سراسر جهان دو تجمع در شهر تهران برگزار شد که اگرچه بدون خشونت به پایان رسید، اما با بازداشت چند فعال کارگری همراه شد. هم‌زمان با این تجمعات که با اعلام درخواست‌هایی مانند افزایش حقوق کارگران، بهبود خدمات بیمه‌ای، حفظ منابع درمان تأمین اجتماعی، حق تاشایی و اعتراض به واردات بی‌رویه انجام شد، مقام معظم رهبری نیز حین بازدید از نمایشگاه تولیدات داخل، پس از آنکه یکی از تولیدکنندگان به واردات کالاهای مشابه با کالای تولیدی‌اش اعتراض کرد، خطاب به علی ربیعی، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، گفت: من اگر جای شما بودم در هیئت دولت در اعتراض به این واردات یقه خودم را پاره می‌کردم.

دهان کارگر که بسته شود، دهان خورنده‌ها باز می‌شود

کارشناسان حوزه امنیت، روز جهانی کارگر را یکی از دو کانون اصلی بحران در اردیبهشت‌ماه می‌دانستند و شاید همین نگرانی بود که باعث شد امسال حتی به خانه کارگر که تشکل رسمی کارگران در ایران است و چند نماینده مجلس و وزیر عضو رسمی آن هستند نیز مجوز برگزاری تجمع داده نشود. باین‌حال خانه کارگر مانند هر سال شاهد تجمع کارگران عضو خود بود که ساعتی در مرکز این تشکل گرد هم آمدند و در پایان نیز بیانیه‌ای صادر کردند. تعدادی از کارگران عضو تشکل‌های رسمی کارگری پیش از آن قصد داشتند در مقابل وزارت بهداشت تجمع و اعتراض خود را به تخصیص ۹ بیست‌وهفتم منابع درمان تأمین اجتماعی به خزانه کل اعلام کنند، اما در نهایت این کارگران نیز به تجمع خانه کارگر اضافه شدند. سهیلا جلودارزاده، نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی و از اعضای فراکسیون کارگری، یکی از سخنرانان این مراسم بود که در سخنان خود به عدم صدور مجوز برای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر نیز اعتراض کرد. جلودارزاده با یادآوری ابتکاری جامعه کارگری در انقلاب و سال‌های دفاع مقدس گفت: ما کارگران، شهدای زیادی در انقلاب و دفاع مقدس داشتیم، آیا نمی‌توانیم یک مشت تئیل دزد غیرمدیر را سر جای

خود بنشانیم؟ اگر هر سال اجازه می‌دادید که دزد و کاسب و خیانتکار را معرفی کنیم ایبن اتفاقات نمی‌افتاد. هرچقدر دهان کارگران را ببندید، دهان افسرد خورنده مملکت باز می‌شود. هرچقدر کارگر بتواند حرف بزند جلوی غارت‌ها گرفته می‌شود. ما می‌خواهیم خلاف‌ها را فریاد برنیم. تحمل کردیم، اما دیگر اجازه نمی‌دهیم کارخانجات تعطیل شوند و پول‌های ملت نابود شود. هشت سال در دولت قبل همه دارایی‌های کشور معلوم نیست به کجا فرستاده شد. به مسئولان دولتی اعلام می‌کنیم خودتان را آماده کنید، زیرا قانون اساسی به ما اجازه راهپیمایی داده است. مسئولان دلسوز می‌دانند که اگر مردم در صحنه باشند مشکلی به وجود نمی‌آید، زیرا نمی‌خواهند خرابکاری کنند. این مردم سازنده هستند، پس چرا اجازه نمی‌دهید در حمایت از منافع کشور حرف‌های خودمان را برزنیم؟ چقدر کارخانجات را واگذار کردید و کارگران آنها به دلیل اینکه نمی‌توانستند معیشت فرزندان و همسران خود را تأمین کنند خودکشی کردند؟

تهدید به تجمع در تیرماه

علیرضا محبوب، نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی و دبیرکل خانه کارگر، دیگر سخنران این مراسم بود که بیشتر فرصت خود را به انتقاد از وزارت بهداشت و تصمیم مجلس و دولت برای منابع درمان تأمین اجتماعی اختصاص داد. محبوب با انتقاد شدید از وزارت بهداشت گفت: ما کارگران، وزیر بهداشت در دو هفته گذشته این بوده که این چه قانونی است که بدهکار از طلبکار طلب می‌کند؟

اقتصاد

سهیلا جلودارزاده در تجمع روز جهانی کارگر:

اجازه دهید؛ دزدان را معرفی می‌کنیم

علیرضا محبوب: منابع درمان تأمین اجتماعی را پس ندهند، ۲۵ تیر تجمع می‌کنیم

علیرضا محبوب، نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی

ما از دولت و وزارت بهداشت بابت سرانه‌های تأمین اجتماعی طلب داریم اما می‌خواهند آن را به خزانه دولت ببرند. با این‌کار این مختصر مستمری هم دچار اختلال می‌شود. این بند باید از بودجه حذف شود، ما از عملکرد سازمان تأمین اجتماعی راضی نیستیم اما فردا چگونه می‌توانیم از آنها مطالبه کنیم وقتی پولی وجود نداشته باشد؟ محبوب در ادامه برای وزارت بهداشت خط‌ونشان هم کشید و گفت: یا این قانون را اصلاح کنید یا اعتراض یکایک ما را بشنوید و اگر شنیدید و این قانون را اصلاح کردید، جامعه کارگری آرام می‌گیرد؛ در غیر این صورت ما در ۲۵ تیر (روز تأمین اجتماعی) با سر حق ۹ بیست‌وهفتم می‌ایستیم و آنها اعتراضات بیشتری از ما خواهند دید. در پایان این مراسم قطع‌نامه‌ای در هشت بند توسط کارگران صادر شد و کارگران خواستار «اقدام دولت برای تغییر شرایط حاکم بر اقتصاد کشور»، «پایان‌دادن به وضعیت عدم امنیت شغلی»، «کنترل متغیرهای اقتصادی برای جلوگیری از کم‌رنگ‌شدن افزایش دستمزد سال جاری»، «پرداخت دیون دولت به سه تأمین اجتماعی»، «توقف طرح تحول سلامت و با تأمین هزینه‌های آن توسط دولت»، «پایان‌دادن به دست‌اندازی‌ها به منابع تأمین اجتماعی»، «جلوگیری از واردات کالای قاچاق» و «بیمه کارگران ساختمانی» شدند. پس از برگزاری این تجمع نیز تعدادی از کارگران به سمت خیابان جمهوری حرکت کردند که با بازداشت تعدادی از آنها متوقف شدند. یکی از خبرنگاران خبرگزاری ایلنا نیز در میان بازداشت‌شدگان بود که پس از اخذ تعهد

محمد مالجو در نشست امنیت و رفاه با انتقاد از نحوه بازنمایی مطالبات کارگری:

کارگران آزادی بیان نمی‌خواهند؟

محمد مالجو، نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی و دبیرکل خانه کارگر، در نشست

روز دوشنبه هفته جاری، یک روز قبل از روز کارگر، نشست با محوریت امنیت و رفاه در دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران برگزار شد. در این نشست، محمد مالجو با تمرکز بر طیف‌شناسی مطالعات «کار»، بر پیوند حقوق شهروندی و دستمزد در مطالبات کارگری تأکید کرد و پرویز صداقت تصویری از ماهیت اعتراض‌های کارگری در دل تحولات اقتصادی ارائه داد. در این نشست، مهدی هداوند، عضو هیئت‌علمی دانشگاه علامه طباطبایی نیز درباره مسائل حقوقی کارگران صحبت کرد و حسین اکبری، فعال کارگری، بر داشتن حق تشکل مستقل کارگری تأکید کرد.

تأثیر سطح نازل مطالعات کار در اکتیویسم کارگری

محمد مالجو سخنان خود را این‌گونه آغاز کرد: در این نشست، سعی می‌کنم عیار مطالعات کار در سال‌های پس از جنگ را اجمالا بسنجم و در انتها، بر این مبنا نشان بدهم چگونه سطح بسیار نازل کمی و کیفی این مطالعات در سه دهه گذشته، بر سطح نازل اکتیویسم کارگری تأثیر گذاشته است. در عیارسنجی مطالعات کار، در اینجا از کمیت سخن نمی‌گویم و به این اکتفا می‌کنم که این نوع مطالعات از نظر کمی به‌طور نسبی بسیار کم و ناچیز هستند. از حصایل کیفی این مطالعات نیز کم سخن خواهم گفت. اهمیت این موضوع در این است که مطالعات کار اگر نقش تعیین‌کننده‌ای در نحوه بازنمایی مسائل کارگری نداشته باشند، قطعاً نقش تأثیرگذاری دارند. انواع بازنمایی ضعیف را در فضای فکری اطراف خودمان شاهد هستیم. او ادامه داد: برای مطالعاتی که در ۳۰ سال گذشته نوشته‌های کارگری را شکل داده‌اند، چهار ویژگی را برمی‌شمرم تا بتوانیم کلیدی‌ترین گلوگاه‌های تقریب مسائل کارگری را در آینه مطالعات کارگری توصیف کنیم. نخستین ویژگی این است که تمرکز زیادی بر مسائل اقتصادی کارگران می‌بینیم؛ اما به این اندازه، شاهد تمرکز بر حقوق مدنی- شهروندی کارگران نیستیم. هر موقع ندای دموکراسی و آزادی سیاسی سر داده می‌شود، به نام طبقه متوسط سکه می‌خورد؛ گویی کارگران آزادی بیان نمی‌خواهند و اینها فقط مختص طبقه متوسط است. در حیطه مطالعات مسائل اقتصادی کارگری نیز همگنی نمی‌بینیم. عمده مطالبات بر مسائل اقتصادی‌ای است که مستقیم زندگی را تحت‌تأثیر قرار می‌دهند و این تمرکز کم‌تبعدی به زبان مسائل غیرمستقیمی است که به‌همان اندازه زندگی کارگران را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد؛ گویی خلق نقدیگی و بازار متشکل پولی و این دست مفاهیم، هیچ ربطی به زندگی کارگران ندارد. عقب‌نشینی دولت در ارائه خدمات بهداشتی، آموزشی، مسائل محیط‌زیستی و حق به شهر، مسائلی است که به‌مراتب بیشتر از دستمزد بر کم و کیف زندگی کارگر تأثیر می‌گذارد؛ اما کمتر به آن پرداخته می‌شود. سومین خصلت مطالعات کار، این است که عمدتاً متمرکز بر شرایط کاری کارگران هستند و به شرایط زیستی خانواده کارگران، بهداشت، درمان، آموزش، فراغت، مسکن، ازدواج و دوستیابی به مراتب کمتر پرداخته می‌شود. چهارمین خصلت به مطالعات مربوط به شرایط کاری کارگران بازمی‌گردد که در آنجا نیز ما همگنی نمی‌بینیم. در میان مؤلفه‌های تعیین‌کننده، بیشترین تمرکز بر دستمزد است و به مسائلی مانند ایمنی، ساعت کار، سهم بیمه، مرخصی‌ها، درجه برخورداری تأمین اجتماعی، کم و کیف منابع

پرویز صداقت در این نشست بحث خود را در دو بخش تصویر کمی و کیفی و واقعیت کارگران و حرکت دی ۹۶ آغاز کرد و بر مبنای آن به جمع‌بندی جنبش مطالباتی و فراگیر اجتماعی پرداخت. او با اشاره به

آمار شاغلان و بی‌کاران کشور توضیح داد: از کل جمعیت فعال حدود ۲۷ میلیون نفر فعالیت اقتصادی دارند و بر مبنای تعاریف محدود مرکز آمار سه‌وینم میلیون نفری بی‌کار در کشور هست. بنابراین ۲۲ میلیون شاغل مشغول به فعالیت هستند که ۱۳ تا ۱۴ میلیون نفر آنها مزدبگیر و مابقی اشکال مختلف خرده‌بوزروای، خرده‌مالک و صاحبان ابزار تولید هستند. شمار کارگران صنعتی کمتر از یک میلیون نفر است. در چنین مختصات کاری‌ای، در سال‌های اخیر دامنه اعتراضات کارگری افزایش یافته است؛

آزاد شد. هم‌زمان با این تجمع، جمع دیگری نیز در مقابل مجلس شورای اسلامی به دعوت پنج تشکل کارگری غیررسمی انجام شد که درخواست‌هایی مانند لغو قراردادهای موقت و پایان‌دادن به شرایط مصیبت‌بار همه مزدبگیران و افزایش فوری حداقل مزد بالاتر از خط فقر در آن مطرح شد. کارگران حاضر در این تجمع اعمال محدودیت در برگزاری مراسم روز جهانی کارگر یا دادن رنگ‌بویی دولتی به آن را محکوم کردند. هفت نفر از شرکت‌کنندگان در این تجمع در نزدیکی متروی بهارستان بازداشت و پس از ۲۴ ساعت بازداشت، روز گذشته با قید وثیقه آزاد شدند. هم‌زمان کارگران سندیکای شرکت واحد نیز تجمع کوچکی در ترمینال آزادی برگزار کردند و چند تجمع نیز در شهرهای دیگر کشور برگزار شد که منابع غیررسمی از بازداشت چند نفر در تجمع شهر سقر خبر دادند.

خبرنگاران صداوسیما، مصدومان اعتراضات در پاریس

دیگر نقاط جهان نیز در روز کارگر شاهد اعتراضات و تجمعات کارگران بود که در این بین اعتراضات در پاریس بیشتر از سایر نقاط به خشونت کشیده شد. معترضان در پاریس که بخش عمده آنان را هواداران آنارشیزست گروه بلوک سیاه تشکیل می‌دادند، به تعدادی از خودروها و ساختمان‌ها آسیب زدند و یک رستوران مک‌دونالد را نیز به آتش کشیدند. در این درگیری‌ها چندین نفر از معترضان، پلیس و خبرنگاران زخمی شدند که دو نفر از آنها خبرنگاران صداوسیمای ایران بودند. خبرگزاری برنا در این‌باره گزارش داد که شهسوار حسینی، خبرنگار صداوسیما بر اثر مصومیت ناشی از گاز اشک‌آور راهی بیمارستان شده و توحیدیان، تصویربردار خبرگزاری صداوسیما نیز بر اثر اصابت گلوله پلاستیکی به سرش به کما رفته است. در کوبا نیز تظاهرات بزرگ روز کارگر برگزار شد و در فیلیپین، کارگران معترض عروسک رودریگو دوترته، رئیس‌جمهور این کشور را به آتش کشیدند. پاکستان نیز شاهد تظاهرات اعتراضی جبهه آزاد کارگران متحد پاکستان بود و درگیری میان تجمع‌کنندگان در میدان تقسیم استانبول با پلیس ترکیه نیز با بازداشت معترضان همراه شد. آلمان، روسیه، لهستان، اوکراین، بنگلادش، سوئد، هنگ‌کنگ، شیلی، هند، اسپانیا، ژاپن، کره جنوبی و چند کشور دیگر نیز شاهد تظاهرات کارگران در روز جهانی کارگر بودند و راهپیمایی بزرگ کارگران در یونان با شعارهای تندی علیه سیاست‌های جهانی ترامپ همراه شد.

محمد مالجو، نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی و دبیرکل خانه کارگر، در نشست روز دوشنبه هفته جاری، یک روز قبل از روز کارگر، نشست با محوریت امنیت و رفاه در دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران برگزار شد. در این نشست، محمد مالجو با تمرکز بر طیف‌شناسی مطالعات «کار»، بر پیوند حقوق شهروندی و دستمزد در مطالبات کارگری تأکید کرد و پرویز صداقت تصویری از ماهیت اعتراض‌های کارگری در دل تحولات اقتصادی ارائه داد. در این نشست، مهدی هداوند، عضو هیئت‌علمی دانشگاه علامه طباطبایی نیز درباره مسائل حقوقی کارگران صحبت کرد و حسین اکبری، فعال کارگری، بر داشتن حق تشکل مستقل کارگری تأکید کرد.

به‌طوری‌که در سال ۹۵ صد فقره اعتصاب یعنی به‌طور میانگین در هر هفته و مورد اعتصاب کارگری صنعتی داشتیم. در سال ۹۶ تعداد اعتصابات واحدهای صنعتی به ۶۰۰ مورد رسیده است؛ به‌طور متوسط هر روز دو اعتصاب و اعتراض. صداقت ادامه داد: تصویر دوم بچشم اعتراضات دی ماه است. براساس گزارش وزیر کشور این اعتراضات در صد شهر رخ داد و دامنه گسترش جغرافیایی اعتراضات است. از لحاظ توزیع طبقاتی بر مبنای داده‌های ارائه‌شده می‌توان گفت طبقه فرودست در این اعتراضات نقش پررنگی داشته‌اند اما نمی‌شود با قاطعیت گمان برد که اعتراضات در انحصار فرودستان بوده است. در همان اطلاعات ارائه‌شده توسط وزیر کشور، حدود ۶۰ درصد شاغل بودند. میانگین سنی کمتر از ۲۵ سال بوده و حدود ۴۰ درصد جمعیت حاضر در اعتراضات را بی‌کاران شکل داده بودند. مناطقی که مسئله قومیت در آن جدی است، همدانی با اعتراضات سراسری راننده و همچنین ارتباطی معنادار بین دامنه اعتراض در هر شهر با آمار شاغلان کارگاه‌های صنعتی نمی‌بینیم. ارتباط ارگانیک بین طبقه کارگر و اعتراض‌ها وجود نداشته و ارتباط معناداری هم با دانشجویها و افراد موسوم به طبقه متوسط نمی‌بینیم. بنابر حرف وزیر کشور همه اینها حضور داشته‌اند. او افزود: تبلور تابشت مجموعه‌ای از نارضایتی‌ها هم ابعاد معیشتی دارد و هم ابعاد اجتماعی . مطالبات کارگر در توازن فعلی اثر تقلیل پیدا کند به مطالبات صنفی، قرارداد و دستمزد در درازمدت کارساز نیست. رنکارنگی بدون هویت طبقاتی این حرکت‌ها به سهولت شکست می‌خورد و در درازمدت آثار پوپولیستی به همراه خواهد داشت. پیوندخوردن کارگران با نیروهای اجتماعی مستلزم مطالبات صنفی و مطالبات از نوع دوم است.

قانون ربه‌کار به قانون متروک تبدیل شده

هداوند، عضو هیئت علمی دانشگاه علامه‌طباطبایی محور سخنرانی خود را بر مسائل حقوقی کارگران استوار کرد و نشان داد چگونه در حال حاضر قانون کار به‌عنوان قانون حمایتی تبدیل به یک قانون متروک شده است. او توضیح داد: ما در دولت‌های مختلف برنامه رفاهی منجمعی نداشته‌ایم. قانون کار به مرور و جراح‌خاموش طوری تغییر کرده است که اکنون به سختی می‌توان نام قانون کار با ماهیت حمایتی روی آن گذاشت. بیشتر یک قانون متروک است. سیاست‌گذاران مفاهیم قرارداد را وارد گفتمان حقوقی می‌کنند. شرط فسخ را مطرح کرده تا مفهوم اخراج حذف شود. درحالی‌که کار شایسته در سال ۱۹۹۹ توسط سازمان بین‌المللی کار مطرح شد اما در کشور ما هیچ توجه‌ای به آن نمی‌شود. او ادامه داد: طرح مفهوم کار شایسته از سوی ILO تلاشی برای تقویت ماهیت حمایتی قانون کار در میان موج لیبرالیسم و خصوصی‌سازی‌های جهانی بود که در ازای اجرای آن قانون کار خاصیت خودش را از دست می‌دهد. در این چارچوب تأکید اول بر حق‌های بنیادی است که مهم‌ترین آن آزادی تشکل‌هاست. اما ما در کشورمان هیچ تشکل کارگری مستقلی نداریم. تشکل کارگری مستقلی که حق مداخله و ورود به گفت‌وگوهای سه‌جانبه را داشته باشد. جامعه کارگری باید از قدرت اجانه‌زی کافی برخوردار باشد. اگر نظام تأمین اجتماعی حمایت مؤثری نداشته باشد، بخش زیادی از این حمایت را می‌تواند بر عهده بگیرد اما نظام حقوقی ما عملاً در قانون کار از کار افتاده است.

خبر

موارد خارج از تعهد بیمه‌گرد بیمه شخص ثالث اعلام شد

● شورای عالی بیمه در اجرای تبصره دو ماده (۲۱) قانون بیمه اجباری، خسارات واردهشده به شخص ثالث بر اثر حوادث ناشی از وسایل نقلیه مصوب ۱۳۹۵، موارد خارج از تعهد بیمه‌گر را به شرکت‌های بیمه اعلام کرد. به گزارش بیمه مرکزی، براساس این مصوبه، خسارات‌های بدنی وارده به اشخاص ثالثی که در قسمت‌هایی از وسیله‌نقلیه مستقر شده باشند که برای استقرار انسان تعبیه نشده است، مصداق خسارت خارج از تعهد بیمه‌گر است و جبران این‌گونه خسارت‌ها در تعهد صندوق تأمین خسارت‌های بدنی است. همچنین، خسارت‌های بدنی وارده به اشخاص ثالث ایرانی یا وسایل‌نقلیه ایرانی در خارج از کشور درصورتی‌که وسیله‌نقلیه فاقد پوشش بیمه‌نامه موضوع ماده هفت قانون باشد، مصداق فقدان بیمه‌نامه است و جبران این‌گونه خسارت‌ها در تعهد صندوق تأمین خسارت‌های بدنی است. لازم‌به‌ذکر است، براساس ماده هفت قانون بیمه شخص ثالث، دارندگان وسیله‌نقلیه موتوروی زمینی که از خارج وارد ایران می‌شوند، درصورتی‌که خارج از کشور وسیله‌نقلیه خود را در مقابل خساراتی که بر اثر حوادث ناشی از آن به‌موجب بیمه‌نامه‌ای که از طرف بیمه مرکزی معتبر شناخته می‌شود بیمه نکرده باشند، مکلف‌اند هنگام ورود به مرز ایران وسیله‌نقلیه خود را در قبال خسارت‌های بدنی و مالی که بر اثر حوادث نقلیه مزبور یا محمولات آنها به اشخاص ثالث وارد می‌شود، حداقل به میزان مندرج در ماده هشت این قانون بیمه کنند. همچنین دارندگان وسیله‌نقلیه ایرانی که از کشور خارج می‌شوند موظف‌اند هنگام خروج با پرداخت حق بیمه مربوط، وسیله‌نقلیه خود را در مقابل خساراتی که بر اثر حوادث نقلیه این قانون و نیز بیمه حوادث راننده موضوع ماده سه این قانون بیمه کنند؛ درغیراین‌صورت از تردد وسایل مزبور ازسوی مراجع ذی‌ربط جلوگیری می‌شود.

وعده‌های فراموش‌شده تأمین مسکن کارگری

● با گذشت چهار سال از وعده تأمین مسکن کارگران در قالب طرح مسکن امید، به گفته فعالان صنفی کارگری هنوز آثاری از اجرای این طرح‌ها مشاهده نشده است. به گزارش مهر، چهار سال از وعده دولت برای تأمین مسکن کارگران می‌گذرد؛ ۱۱ اردیبهشت ۹۳ مصادف با روز جهانی کارگر رئیس‌جمهور در جمع کارگران خطاب به وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی اعلام کرد: «با بر گزارش‌هایی که در اختیار من قرار گرفته است، بسیاری از کارگران و بخش بزرگی از جامعه کارگری ما از مسئله مسکن در رنج هستند. در همین سال جاری اقدامات لازم برای مسکن کارگران آغاز می‌شود، در همان سال بود که طرح «مسکن امید» برای نخستین‌بار به‌عنوان طرحی برای خانه‌دارکردن کارگران علنی شد. پیش‌ازآن نیز دولت از طرحی به نام «مسکن اجتماعی» برای تأمین مسکن دهک‌های پایین درآمدی خبر داده بود که با اعلام طرح مسکن امید، در همان زمان مقرر شد با همکاری مشترک دو وزارتخانه «تعاون، کار و رفاه اجتماعی» و «راه و شهرسازی» زمینه اجرای طرح مسکن امید به‌عنوان یکی از سیاست‌های مسکن اجتماعی از سال ۹۴ اجرا شود. در همان سال، وزیر کار از اختصاص ردیف بودجه جداگانه سازمان تأمین اجتماعی برای احداث واحدهای مسکونی ویژه کارگران خبر داد. به گفته ربیعی در همان زمان، طرح مسکن امید در مرحله بررسی و تدوین سازوکارهای لازم برای اجرا قرار دارد و برای ارائه واحدهای مسکونی به کارگران اولویت‌بندی می‌شود. براساس این طرح، قرار شد طرح مسکن امید با توجه به شرایط و ارزیابی محرومیت کارگران اولویت‌بندی و اجرایی شود. در بهمن ۹۳ نیز ربیعی مجدداً از اجرای طرح مسکن کارگری در قالب طرح مسکن امید خبر داد و مقرر شد پس از رونمایی از این طرح در شورای‌عالی رفاه، سازوکارهای لازم، نحوه واگذاری و احداث واحدهای مسکونی به کارگران تدوین شود؛ اما پس از چهار سال در فرودین امسال و در آیین انعقاد تفاه‌نامه احداث بزرگ‌ترین مجموعه ورزشی، فرهنگی و تفریحی جنوب کشور در شهرستان چم، باز هم از سوی وزیر کار وعده احداث مسکن کارگری تکرار شد. در همین زمینه اولیا، یکی‌یگی، رئیس قانون عالی شورا‌های اسلامی کار کشور، در گفت‌وگو با خبرنگار مهر با بیان اینکه تا به امروز آثاری از وعده‌های تأمین مسکن برای کارگران مشاهده نشده است، گفت: مسئولان باید برای عملیاتی‌کردن وعده‌های خود تلاش کنند تا آثار وعده‌های آنها در جامعه احساس شود. این فعال صنفی کارگری، با تأکید بر اینکه امروز مسکن یکی از مشکلات اساسی جامعه کارگری محسوب می‌شود، گفت: به دلیل اینکه غالب کارگران فاقد مسکن هستند، بخش زیادی از حقوق کارگران صرف هزینه مسکن می‌شود. او بی‌کاری و ناتوانی در تأمین مسکن را دو عامل بی‌انگیزگی جوانان برای ازدواج اعلام کرد و گفت: براساس قانون اساسی دولت باید زمینه‌خا‌ه‌دارکردن اقشار نیازمند جامعه را فراهم کند؛ بنابراین انتظار داریم تا دولت زمینه تأمین مسکن کارگران به‌عنوان اقشار کم‌بضاعت جامعه را فراهم کند.